

Мидтатъ.

Хайде станете и поведете хорото.

Много туркини ставатъ и захващатъ да играятъ; а другите продължаватъ да свиратъ и да пѣятъ:

Кой ти купи фустанчето?

Ха-ха-ха фустанчето!

„Купи ми го лудо младо,

Ха-ха-ха, лудо младо!

Азъ да носа, то да гледа,

Ха-ха-ха, то да гледа!“

Мидтатъ (Стоенки).

Попѣй и ти, Стоенке!

Стоянба (пѣе):

По край Дунавъ ходатъ, мамо,

Млади бългачета,

Остри сабли точатъ, мамо,

Тѣжки пушки триятъ, —

Една дума думатъ, мамо,

Въ Русчукъ да си идатъ,

Русчукъ да бастинатъ, мамо,

Мидтата да хванатъ,

На колъ да го пѣкатъ, мамо,

Кожа да му дератъ. . . .

Мидтатъ (сърдито).

Кой та е научилъ да пѣешъ такива пѣсни, Стоенке? Я бѣди ти малко по-мирна, а то азъ яко-яко отъ шега не отбирамъ! Азъ та обичамъ и готовъ съмъ и сърцето си да дамъ за тебе; но ако ти бѣдешъ такава, каквата си, то съмъ готовъ сячко да остава на страна, и тогава? — Тѣшко ти! Знаешъ ли ти, че само смъртъта може да избави оногова, който са противи на моята воля?